

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 16710-04-13 חצר-נצר ארועים בע"מ ואח' נ' אשורוב

תיק חיצוני :

בפני כב' השופט ישעיהו טישלר

1. חצר-נצר ארועים בע"מ
2. משה מור

מבקשים

נגד

יפית אשורוב

משיבה

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

1. בקשה ל"מתן צווי מניעה וצווי עשה במעמד צד אחד".

הצווים התבקשו כסעד זמני.

ברקע הדברים, תביעה שהגישו המבקשים נגד המשיבה בעילה של נזק שעל פי הנטען, נגרם

בשל לשון הרע שהמשיבה הוציאה נגד המבקשים.

2. שלוש הערות מוקדמות:

האחת- מה שתואר בבקשה כצווי מניעה וצווי עשה, איננה אלא בקשה אחת: להורות למשיבה להסיר פרסום קיים ולהימנע מפרסומים נוספים, דוגמת הפרסום הקיים.

ההערה השנייה: ספק בעיניי, אם מן הבחינה הדיונית הבקשה כשרה להתברר כסעד זמני.

המבקשים ביקשו, בין השאר, "להסיר ללא דיחוי ולצמיתות את מכלול הפרסומים..." .

בלי לקבוע מסמרות בדבר, נראה לי, שלפחות מנוסח הבקשה עולה, כי אין מדובר בסעד

זמני אלא בסעד "סופי", שמתאים אולי לתביעה עצמאית.

ההערה השלישית – יהיו הדברים אשר יהיו, הבקשה מעוררת שאלות כבדות משקל

המצריכות עיון רב ורוחב היריעה. מטבע הדברים, החלטה בהליך ביניים שבה בית המשפט

מצוי בסד של זמן איננה יכולה להתייחס בצורה עיונית מלאה, כפי שראוי היה, למכלול

השיקולים הרלוונטיים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 16710-04-13 חצר-נצר ארועים בע"מ ואח' נ' אשורוב

תיק חיצוני :

- 1 3. ואלה עיקרי העובדות הצריכות לעניין-
- 2
- 3 א. המשיבה עבדה בעבר, עד למועד הפרסום הראשון, כמלצרית אצל המבקשת 1.
- 4
- 5 ב. מהפרסום שיפורט להלן ברור שהמשיבה נפגעה מיחסו של המשיב 2 כלפיה.
- 6
- 7 ג. המשיבה פרסמה ביום 13/3/2013 את הפרסום הבא-
- 8 "היחס שהמלצרים מקבלים שם (באולם האירועים – י.ט.) הוא
- 9 יחס משפיל, מלא בצעקות וצרחות. יחס שלא מקובל. שלפעמים
- 10 אפילו מלווה גם בקללות כמו "סתומה" "מפגרת" "תעופי מפה"
- 11 כל אותו יחס מגיע מכיוון מנהלי האירוע (לא כולם). ישנו מנהל
- 12 אירוע אחד... קוראים לו מישל (הכוונה הנה למבקש 2 - י.ט.)
- 13 מישל הוא אחד האנשים שציינתי מקודם שמזלזלים באותם
- 14 מלצרים...". "... אז לא מישל ונצר היקרים, אני לא רוצה לעבוד
- 15 במקום שמזלזל בעובדים שלו, ומזלזל בהגינה של המקום, וכן
- 16 למרות שלפי מראית עין זה לא נראה ככה אבל זה מה שקורה
- 17 מאחורי דלתות סגורות..."
- 18 "... הכי מצחיק שהם מבקשים מאתנו המלצרים להיות עם
- 19 כפפות כשאנחנו מגישים את האוכל והקינוחים, בזמן שגם
- 20 הפלטה וגם המגש מלא בחיידקים מהרצפה ומהשטיפה הלא
- 21 הגיינית שלהם..."
- 22 "אז בואו תגידו לי, אם הייתם מוכנים לשלם מאות אלפי שקלים
- 23 ולקבל שירות מאנשים כאלה. חצר נצר כל המוניטין שלכם לא
- 24 שווה כלום כשמגלים את האמת על המקום".
- 25
- 26 ד. לפרסום האמור צורף סרטון שבו רואים את עובדי המטבח שוטפים את המגשים בחצר
- 27 האחורית.
- 28
- 29 4. הפרסום האמור ("פוסט") נעשה בדף הפייסבוק של המשיבה. אף שאין כמעט אדם שאיננו
- 30 יודע "פייסבוק" מהו, מצאתי לנכון לומר בכל זאת דברים אחדים בעניין זה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 16710-04-13 חצר-נצר ארועים בע"מ ואח' נ' אשורב

תיק חיצוני :

- 1 יושב לו אדם ספון בביתו בדלת אמותיו, מעלה על צג במחשב את מחשבותיו והגיגי ליבו
- 2 ובלחיצת מקש אחת הופכים אלו לנחלת הכלל. הדברים נכתבים על גבי מה שמכונה "הקיר"
- 3 וה"קיר" הזה, הופך להיות משותף לציבור בלתי מוגדר בגודלו של אנשים, שיכולים לקרוא
- 4 מה ש"הודבק" עליו. מבחינה זו, מדובר במעין "כיכר העיר" הוירטואלית. תכונת השיתוף
- 5 ב"קובץ החברתי" לא רק הופכת את מחשבותיו של הפרט לנחלת הכלל, אלא היא יוצרת
- 6 מציאות אינטראקטיבית, שבו הכלל משתתף לא רק בידיעה של הכתוב, אלא הוא גם מוזמן
- 7 לחוות את דעתו לגבי הכתוב (like), לשתף בו אנשים נוספים (בחירת הרחבת חוג הקוראים)
- 8 ואף ליצור שיח לגבי הכתוב.
- 9 מבחינה זו, הפרסום ב"קיר" הפייסבוק שונה ממה שנכתב למשל בעיתון, ששם היחסים בין
- 10 העיתון לבין קוראיו, הם פחות דינמיים, מאידך יש להניח, שכמות הקוראים של העיתון
- 11 (עיתון יומי), גדולה מכמות מי שנחשפו לקיר המודעות של המשיבה.
- 12
- 13 5. על פי הנטען בבקשה, הפוסט המלא פורסם סך הכל 4 פעמים נכון למועד הגשת הבקשה,
- 14 הפרסום של המשיבה זכה ל- 593 שיתופים (share) ועוד 2,311 משתמשים הגיבו שהם
- 15 אוהבים את הפרסום (like), וכן עוד 183 תגובות.
- 16
- 17 6. טענת המבקשים היא, שכל יום שחולף נזקם הולך וגדל . מטעם זה, הם עתרו לביהמ"ש
- 18 בבקשה לאסור על הפרסום ולהסירו מאותו קיר מודעות.
- 19
- 20 7. טענת המשיבה בתמצית היא, שהדבר פוגע בחופש הביטוי, ובזכות הציבור לדעת איך
- 21 המבקשים מתייחסים למלצרים שהם מעסיקים ועוד יותר, בזכותו של הציבור לדעת שתנאי
- 22 ההיגיינה הנהוגים במקום אינם טובים.
- 23
- 24 8. הנה כי כן, בעניין זה קיים מתח בין שני ערכים שונים : מצד אחד, חופש הביטוי של
- 25 המשיבה וזכותו של הציבור לדעת, ומצד שני, זכותם של המשיבים לשם טוב והגנה ראויה
- 26 על אינטרסים כלכליים לגיטימיים שלהם.
- 27

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 16710-04-13 חצר-נצר ארועים בע"מ ואח' נ' אשורוב

תיק חיצוני :

9. נפסק כבר בעבר, פעמים רבות, שבדרך כלל בית המשפט יעדיף את חופש הביטוי וזכות
הציבור לדעת, על פני נזק שאפשר שייגרם למושא פרסום כלשהו. (ראו למשל: רע"א
3614/97 דן אבי יצחק ואחרים נ.חברת החדשות הישראלית בע"מ ואחרים פד"י נ"ג (1), 26,
10. ככל שהדברים מכוונים כלפי פרסומים עתידיים – מדובר בתלם שנחרש כבר מזמן וחזר
ונחרש פעמים רבות. בע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם שפירא פ"ד מג(3) 840 נקבע כי:
"בתביעת לשון הרע יש להתחשב במידת הפגיעה בשמו
הטוב של התובע אם הציווי לא יינתן, לעומת הפגיעה
בחופש הביטוי אם יינתן. פרמטר נוסף הוא השלב
בהליך השיפוטי בו מתעוררת השאלה. יש להבחין בין
השלב שבו אחריות הנתבע טרם נקבעה ונתבע ציווי
לשעה, לבין השלב שבו אחריות הנתבע כבר נקבעה
ובית המשפט צריך לעשות שימוש בשיקול דעתו לעניין
ציווי לתמיד".
11. הפרסום באמצעות האינטרנט, מעורר שאלות לא קלות. מה למשל יהיה הדין כאשר בעל דין
שהפסיד בדינו בבית המשפט "יתלה" על ה"קיר" את הגיגיו לגבי פסק הדין שניתן נגדו ואת
מחשבותיו לגבי השופט שדן בעניינו? או, מה למשל, יהיה הדין כאשר אדם יפרסם בדרך
מתוככמת דברים שהם בגדר סוד מדינה? כידוע, החיים עשירים מכל דמיון והם עלולים
לזמן שאלות מסוג זה ושאלות אחרות שהמכנה המשותף להן הוא יכולת שיש לחברה
ולפרטים שבתוכה, לאסור פרסומים שונים באינטרנט. ראו לאחרונה: ע"א 409/13 שידורי
קשת נ. שמעון קופר. (11.04.2013)
בעניין אחר, שקשור אף הוא לפרסום באינטרנט, נאמרו הדברים הבאים:
"הרשת היא זירה טבעית להתפתחות שיח מבוזר,
המאפשר למשתתפים רבים להתבטא באופן עצמאי
וישיר במעין "הייד פארק" וירטואלי. לכך קיימת
חשיבות עליונה. יש להיזהר בהטלת מגבלות על
הדוברים באינטרנט וגם על ספקי האינטרנט ועל
מפעילי אתרי האינטרנט, מנהליהם ובעליהם. הטלת
מגבלות ונורמות משפטיות לוקאליות, על תחום שאינו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 16710-04-13 חצר-נצר ארועים בע"מ ואח' נ' אשרוב

תיק חיצוני :

טריטוריאלי מעצם אופיו, עשוי לפגוע בביזוריות
האינטרנט ולגרום לאפקט מצנף".
"ספק אם ראוי וצריך להחיל את הכללים וההגבלות
הנוגעים לסלואיזיה ולרדיו גם על האינטרנט. לה יש
לאפשר ולהתפתח גם בהתאם לתנאי השוק. הסלואיזיה
והרדיו שהם מטבעם וטיבם נשלטים על ידי המחזיקים
בתחנות השידור, לעומת האינטרנט המבוזר".
"הפסיקה הישראלית נטתה לאפשר חופש מקסימאלי
ברשת האינטרנט...".

מדברים אלה אתה נמצא למד, שהגבלה ככל שתוטל על פרסום באינטרנט, איננה רק
עניין "לוקאלי" אלא היא, עניין גלובאלי.

12. מן הכלל אל הפרט :

אכן, מנקודת הראות של המבקשים, בוודאי מדובר בפרסום שעלול לגרום להם נזק
כלכלי. מאידך, אין כמובן להוציא, בשלב זה, מכלל אפשרות שאם וככל שטענותיהם
תתבררנה בהליך המתאים – תינתן עדיפות דווקא לטענות ההגנה של המשיבה. כוונת
הדברים היא לומר, שהסרת הפרסום בשלב הזה, כאשר טרם נקבעה מהותו של הפרסום,
וטרם נקבע אם יש למשיבה הגנה ראויה- עלולה להתפרש כחריצת דין מוקדמת,
וכקביעה שיש בפרסום לשון הרע. בשלב המוקדם הזה, הסרת הפרסום עלולה להוות
פגיעה לא מוצדקת בערך של חופש הביטוי של המשיבה.
למען הסר ספק, דברים אלה נאמרים באופן הכללי ביותר ואין בהם, חלילה, משום
הבעת דעה לגופו של סכסוך.
הפגיעה הנטענת של המבקשים בשמם הטוב ובאינטרסים כלכליים שלהם- איננה שונה
במהותה מכל סיטואציה דומה. בדרך כלל, תרופתו של הנפגע היא במישור הכספי.
ככל שבסופו של יום יתברר, שדבריה של המשיבה הם בגדר לשון הרע, ושאין היא חוסה
תחת אחת מההגנות שבחוק- יש להניח שבית המשפט ימצא את הדרך הנאותה שבה
המשיבה תפצה את המבקשים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 16710-04-13 חצר-נצר ארועים בע"מ ואח' נ' אשורוב

תיק חיצוני :

- 1 פגיעתם העיקרית של המבקשים היא בתחום הכלכלי ואם הם זכאים לתרופה בגין
2 פגיעה זו, גם התרופה תהא במישור הכלכלי. אין זה מיותר לציין, שהדין לא ישתנה רק
3 בשל כך, שהמשיבה היא חילת ושאמצעיה הכלכליים, גם בעתיד הנראה לעין, יהיו
4 כנראה מוגבלים.
5
6 13. בתאריך 10/4/2013 קיימתי דיון במעמד שני הצדדים. הפצרתי במשיבה להסיר את
7 הפרסום. הטעם הוא, שהמסר שביקשה להעביר- כבר עבר. שמעתי מפי המשיבה, שהיא
8 איננה מונעת מרגשות נקם. לא שוכנעתי בטענה זו. הסברתי למשיבה, שבסירובה להסיר
9 את הפרסום- היא נוטלת על עצמה סיכון. המשיבה הודיעה שהיא נחושה בדעתה שלא
10 להסיר את הפרסום, שהיא מודעת לסיכון ושהיא נוטלת סיכון זה.
11
12 14. סוף דבר- נראה לי, בכל הכבוד, שבתחרות בין הערכים המתנגשים, יש לתת מעמד
13 בכורה לערך של חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת. מטעם זה, אין בידי לקבל הבקשה.
14 החוצאות תהיינה על פי התוצאות בהליך העיקרי. יתכן שהמבקשים ימצאו נחמה פורתא
15 בכך שתביעתם תשמע במועד הקרוב האפשרי.
16
17
18 ניתנה היום, ד' אייר תשע"ג, 14 אפריל 2013, בהעדר הצדדים.
19

י. ש. 6

ישעיהו טישלר, שופט

20
21